

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Γ. Μ. Βίτσοβ, (Πόσος) Ναυπακτίας. Για ποιά φωτογραφία μιλάτε; Δεν ξέρουμε τίποτε. Το ποιήμά σας όχι επιτυχές, πολύ κοινό. Κ. Κιοτόρη, Θήβας. Το διήγημά σας όχι καλό. Να διαβάσει μισοτά πολύ και να μη επέτρεθε να δημοσιευθεί τα έργα σας, τα οποία δεν είναι εντελώς άμεμπτα λογοτεχνικά. Α. Γραματιζόρ. Όχι απολύτως επιτυχές το ποιήμά σας. Κ. Μαοκάκη, Ηράκλειο. Το ποιήμά σας εντελώς άπειτυχές. Α. Κιοτόρη, Πορτοία. Έκ των ποιημάτων σας πιο καλό το υπό τόν τίτλον «Γάμος Χράς».

*Έλα γλυκιά λειτουργητή, γλυκοσημαινεί τώρα κάποιος υπέτιτης χωράς, γλυκού ψαλμού ή ώρα

(Λεμοναγνού άμάλαγοι, παρθενικά στολίδια, δεσμοί χλωμοί κι' αιώνιοι, σιγμένα δακτυλίδια)

*Έλα γλυκιά λειτουργητή... Μ' όλόχρυσά Γιορτάνια δυό κεφαλάκια χαρτερούν, ν' αλλάξής τ'α στεφάνια.

Γ. Μ. Μαοκάκη, Αγ. Θεοδώρου (Κορινθίας). Το ποιήμά σας όχι καλό. Στρατό θλαδί, αλλά ή γλώσσα του θυμίζει τους Σοίτους. Σήμερα δεν γράφουν σίχους σέ τέτοια γλώσσα. Γράφετε στήν δημόδη λουπόν. Α. Ν. Γ. Λάβρη, Καίξ ή μεταφράσεις σας. Θα δημοσιευθούν. Ε. Α. Κόμης. Το ποιήμά σας όχι επιτυχές. Η άοχη του μάλιστα καθόλου καλή και ιδού τήν :

Μέρα και νύχτα σκεπτικός θυμάμαι κάτι βράδια, θυμάμαι τήν μαθητική ζωή και κάτι άλλα γάδια.

ός ανταποκριτήν ής σ'ας ουσίση ό άντ'ού πρόκιτω έρρημοΐδον. Γ. Μ. Πεσορίνο, Γαστινήν. Τα ποιήματά σας όχι επιτυχ. Διαβάστε ποιήσιν. Θα σ'ας ώφελήσιν. Για τ'α κά σας λόγια εντασιούμεν. Γ. Π. Παλιώα, Υδρα. Στείλιτε ότι έχετε. Ακαίωμα κρίσεις πετάδραχμοι. Αν είναι καλό θα δημοσιευθόν. Α. Ι. Ένταΐθα. Μας γράφετε ότι οίτε ποιητής οίτε παρατέμενος είσθε. Σ'ας αναχάισουμε λοιπόν. Αυτό είναι μεγάλη εντυχία. Και σ'ας ουσίσημε οίτε ποιήματα να ξαναγράψετε οίτε να παντοφρήτε άν δέν τό καλοσκεφήτε. Το ποιήμά σας φτωκό, όχι καλό. Γ. Ο. Κοκιρά, Ένταΐθα. Καλό τό ποιήμά σας και δημοσιεύεται έδω :

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΩΝ ΓΕΡΩΝ

Στις ξαρομένες μορφές, ή λύπη, όχη ή πλανιέται στο τζάκι ή λιγοστή φωτιά, άγάλλι σιγοσβένεται.

Άχνόφωτο ένα κερι τήν χρία του λάμψη ως χίνει τήν ύστερη του άναλαμπή στα πρόσωπά τους δίνει.

Μεσάνυχτα κι' άγκαλιαστοί, βουβοί γύρω στο τζάκι ό γέρος κι' ή γριά, κνιτούν τ' άχνόφωτο κεράκι.

Τρανή στιγμή!... και τό κερι λιώνει μες τό σκοιάδι και ξεψυχάει τής φωτιάς τ' όλοστερνο τό χάδι.

... Αυπητερό κι' άκάλεστο, προβάλλει άπ' τό φεγγίτη τρεμουλιαστό, μισοσβυστό τό φώς του 'Αποσπερίτη!...

Γ. Σβορόνο, Κηφισιά. Το ποιήμά σας άπειτυχές. Α. Παριόρη. Το ποιήμά σας όχι επιτυχές δυστυχώς.

Μετά τήν έξωση του *Οθωνος, ό *Ορφανίδης ως Πρύτανης του Πανεπιστημίου έπρότεινε ν' άναγραφή τό όνομα του Βασιλέως πρώτο στη στήλη των δωρητών. Τήν εποχή εκείνη οι έπαναστάται του 62 έώρταζαν άκόμη τό θρίαμβό τους; και ή έξαφνική πρότασις του Πρυτάνεως έκανε έντύπωση και βρήκε άντιρροήσεις. 'Αλλ' ό *Ορφανίδης έπέμεινε και πράγματι στη στήλη των ιδρυτών του Πανεπιστημίου με χρυσά γράμματα έχαρακτήριζε πρώτο τό όνομα του πρώτου Βασιλέως των *Ελλήνων.

Οί έν 'Αθήναις *Οθωνιστάί έσπευσαν ν' άναγγείλουν τό πράγμα στους έξοριστους Βασιλείς που ζούσαν στη Βαμβέργη. Λέγεται δε ότι ή 'Αμαλία έγύρισε δακρυομένη στον *Οθωνα και του ειπε, για μρισστή ίσως φορά :

— Πόσους άληθινούς φίλους μας δέν έχτιμήσαμε όσο τους άξιζε εκεί κάτω!...

Και επειδή ό λόγος για τήν άγάπη τής 'Αμαλίας στο φυτικό βασίλειο, άς αναφέρουμε και ένα περίεργο σχετικό άνέκδοτο :

Μιά μέρα, ή 'Ελληνική έφημερίδες, που έφερε τό ταχυδρομείο στη Βαμβέργη, ανέφερεν ότι σ' ένα δάσος τής Εύρωτανίας έξεραόγη πυκατιά και ότι έξ άμελειας των άρχων τό δάσος έγινε σταχτή. Η 'Αμαλία είχε καταληφθει από τή συνειδημένη της παραφορά, έχτύπησε τό πόδι στο πάτωμα και φώναξε :

— Να πάψουμε άμέσως τόν έπαρχο!

Γρήγορα όμως θυμήθηκε, ότι δέν ήταν πειά σέ θεοί να παύη επάρχους, έμτηξε τά κλάματα, ένώ ό *Οθων έψιθύριζε :

— Και να θυμόμαστε εινε θλιβερό, και άκόμη θλιβερώτερο εινε να λημονούμε τόν έαυτό μας!

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7 ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1 0 0 0 . 0 0 0

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”

Έσωτερ. δι' έν έτος... Δρχ. 130 Άγγλιας-Αιγύπτου ... Λίρα 1 Έξωτερ. > ... Φρ. 130 Άμερικης ... .. Δολλ. 5

Αί εξάμηνιοι και τρίμηνοι κατ' αναλογίαν. Αί συνδρομαί δέον ν' άπευθύνωνται ός εξής: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”, ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τό τεύχος τιμάται Δραχμάς 2.50

Δημοσιεύσεις ό στίχος δραχμαί 5. Δι' άγγελίας ιδιαίτεροι συμφωνίαί. Τά προηγούμενα τεύχη τιμώνται δραχμάς 3.

Γενικός άντιπρόσωπος του “Μπουκέτου” έν Άμερικη Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 489-8th. AVE. NEW YORK. N. Y.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

*Ο*Κίτσενερ και ό άξιωματικός

*Όταν ό λόρδος Κίτσενερ ήταν διοικητής στην Αίγυπτο ένας από τους άξιωματικούς του του έζήτησε τήν άδεια να γυρίση στην Άγγλια για να παντρευτή.

*Ο Κίτσενερ τόν άκουσε και του ειπε.

— Αί άνάγκαι τής ύπηρεσίας επιβάλλουν να μείνετε ένα χρόνο άκόμη έδω. Έάν, έπειτα έξοκολογηθε να θέλετε να παντρευθήτε θα σας δώσω τήν άδεια που ζητείτε.

Έπέρασε ένας χρόνος και ό άξιωματικός παρουσιάσθηκε πάλι με τήν ίδια αίτησι του.

— Πώς; ειπε ό Κίτσενερ. Άφού τό σκεφθήκατε ένα όλόκληρο χρόνο, έπιμένετε στην άπόφασί σας να παντρευτήτε;

— Μάλιστα κύριε.

— Πολύ καλά. Έχετε τήν άδεια. Και να μοι επιτρέψετε να σας συγχαρώ γιατι παρέχετε ένα ωραίο παράδειγμα άνδρικης ευσταθείας.

*Ο άξιωματικός έπηρε τό έγγραφο τής άδείας και όταν έφθασε στην πόρτα ειπε στον Κίτσενερ :

— Ευχαριστώ κύριε διοικητά. Άλλά δέν πρόκειται εφετός να παντρευτώ μ' εκείνην που ήμουν άραβωνιασμένος πέρυσι.

***

*Έπεσε ύπέρ τής έθ.μετυπίας

Τόσο αυστηρή ήταν άλλοτε ή έθιμοτυπία στην Αύλη τής 'Ισπανίας όστε ν' όριμνη και θύματα άκόμη ποέ... έπεσαν φτωχά μαχόμενα στις έπάλξεις τής. 'Ιδού ένα κομικοταγικό άνέκδοτο : *Ο βασιλεύς τής 'Ισπανίας Φίλιππος ό Ι' γάθονταν με ήλη τήν επιβλητικότητα και τήν έμπροπούσαν στη θέση του μεγελοπρέπεια κοντά σέ μιά δυνατή φωτιά που ειχε άνάγει ό έντεταλμένος σ' αυτή τήν ύπηρεσία άξιωματικός στην έστία του διαμερισματος. Δυστυχώς όμως ειχε σωριασει επάνω τόσα ξύλα που ή φωτιά όλο και έπερε ανησυχαστικές διαστάσεις.

*Ο βασιλεύς άρχισε να αισθάνεται δύσπνοια από τή ζέση, μά ήτανε βασιλεύς και ή αξιοπρέπεια του δέν του επέτρεπε ν' άφιση τό θρόνο του. Κατά τήν έθιμοτυπία ήτανε όπρεπο να μετακινήθ. 'Επί τέλους μήκε ό μαρκήσιος του Ποτά και ό βασιλεύς τόν παρεκάλεσε να σβύση τή φωτιά. *Ο μαρκήσιος όμως δέν τήν έσβυσε, επειδή έντεταλμένος σ' αυτή τήν ύπηρεσία ήταν ό δουξ Ουσήα. Ζήτησαν τόν δουκα Ουσήα, αλλά ειχε βγει. Η φωτιά όλο και δυνάμωνε, αλλά ό βασιλεύς πιστός τηρητής τής έθιμοτυπίας δέν τό κουνούσε. Τήν άλλη μέρα έξεδηλώθη στο πρόσωπό του έρυσίτελας με δυνατό πυρετό και σέ λίγες μέρες ό βασιλεύς, μόλις 24 χρονών, πέθανε. Η έθιμοτυπία όμως έτηρήθη.

***

*Ο Πελισσιέ και ό διαξιωματικός

Στήν Άφρική... *Ο Στρατηγός Πελισσιέ όργισμένος έναντιον ενός ύπαξιωματικού έσήκωσε τό χέρι να τόν χτυπήση. Άλλά ό ύπαξιωματικός έβγαλε τό πιστόλι του και τράβηξε τή σκανδάλη. Τό πιστόλι όμως ειχε χαλάσει και δέν έπηρε φωτιά. *Ο Πελισσιέ του ειπε ψυχραιμότατα.

— Οκτώ ήμέρες κράτην γιατί έχεγε τα όπλα σας έν κακή κατάστασει απέναντι του έχθρου.

